

DEN OPRIGTIGT SØGENDES GUIDE TIL SPIRITUEL OPLYSNING

1. “Der findes kun én Gud, Den Evige og Unikke Gud; intet eksisterer udover Ham.”

For den oprigtigt søgende, der ønsker spirituel oplysning er Gud alle folkeslags Gud og alle trosretningers Gud. Guds navn har ikke den store betydning: Allah, Gud, Buddha, Brahman eller Bhagwan er alle navne for Gud, blandt mange andre navne; Gud selv transcenderer samtidigt sit navns begrænsninger. Aspiranten til spirituel oplysning ser Gud i solen, i ilden, i visse religiøse grupperes tilbudte gudebilleder og han opdager Gud i alle universets former, idet han samtidig er opmærksom på, at han er hinsides alle former: Gud er alting og alting er Gud, den synlige og den usynlige, den unikke Gud. For den oprigtigt søgende til spirituel oplysning er Gud mere end blot et objekt for hans religiøse tro; Gud er også det højeste ideal et menneske kan hige efter at opnå.

Hele sit liv følger den oprigtigt søgende efter spirituel oplysning kærlighedens og lysets vej, idet han glemmer sig selv og længes efter at nå det guddommelige ideal. Han ser Gud i alle tings fuldendelse, og samtidig erkender han at Gud er hinsides alle disse ting. Han betragter Gud på samme måde som en elsker betragter sin elskede. Han ved at alle ting i hans liv kommer fra Ham og derfor accepterer han dem ydmygt. For den oprigtigt søgende efter spirituel oplysning betyder Guds hellige navn det samme, som en helbredende behandling betyder for den syge. Det guddommelige princip er det kompas, der fører hans skib til udø-

delighedens lande. Idealet om at smelte sammen med Gud er det eneste ideal i hans liv.

2. “Der findes kun én Gud; alle sjæles Guddommelige Vejleder, som uafvendeligt fører alle sine børn til det Guddommelige Lys.”

Den, som oprigtigt søger mod spirituel oplysning, forstår at selvom Gud er kilden til al viden, al inspiration og al vejledning, så er mennesket det redskab, hvorigennem Han har valgt at sprede Sin Viden til verdenen. Han formidler således sin viden gennem et mellemled, der tilsyneladende ser ud som et almindeligt menneske, men som faktisk er guddommelig, på grund af hans bevidsthedsniveau. Sjælen som er nået til dette spirituelle erkendelsesniveau modtager den guddommelige velsignelse og Gud taler igennem ham. Selvom Gud taler til os gennem alting omkring os, er de fleste af os for døde til at høre Ham og derfor er det nødvendigt at han udtrykker sig gennem én bestemt person. Hver gang dette skete i menneskehedens historie, var den enkelte lærer eller spirituelle Mester en legemliggørelse af denne Guddommelige Vejleder. Det er med andre ord ligesom om én og samme person fremstår som forskellige personer, blot fordi han har forskelligt tøj på. Buddha, Rama og Krishna på den ene side og Abraham, Moses, Jesus og Mohammed på den anden side, og mange andre kendte og ukendte personer i tidens løb, er alle forskellige navne og former af det samme Væsen/ den samme Gud.

Dem, der har kunnet føle Gud og har genkendt Ham i alle Hans former og aspekter, har ikke ladet sig narre af det ydre, hvorigennem Han manifesterer sig; dem, der kun har kunnet se Hans “tøj” fór vildt på vejen. Der er kun én Lærer for den oprigtigt søgende til spirituel oplysning, uanset alle de navne Han har haft i de forskellige perioder i tidens løb, Han kommer altid tilbage for at vække menneskeheden fra sin dybe søvn i det illusoriske liv og for at vejlede den videre på vejen til opnåelse af den guddommelige fuldendelse. For så vidt han gør fremskridt i at opnå denne synsvinkel, har den oprigtigt søgende efter spirituel oplysning en tendens til at genkende sin spirituelle Mester – ikke blot i dem, der har opnået den endelige erkendelse, men også i de vise såvel som i de hensynsløse, i de hellige såvel som i synderne, idet han aldrig lader sin Mester, som er den eneste ENE der findes og nogensinde vil findes, forsvinde fra hans blik. På Sanskrit kaldes den spirituelle Mester for Guru. Den oprigtigt søgende efter spirituel oplysning genkender Guru'en i alle levende væsner i verden og han er altid parat til at lære fra den gamle og den unge, fra den uddannede og den uvidende, fra den rige og den fattige, uden at spørge hvad eller hvem det er, som han lærer fra. På denne måde begynder han at se Sandhedens Lys, der stråler i alle levende væsner og i alle ting i universet. Han ser også den, som formidler det Guddommelige Budskab, der er henvendt til ham. Bagefter opnår han at se det Guddommelige iboende i naturen og for ham